

عنوان مقاله:

سیمای آموزش و پرورش در جهان و ایران طی دوره ۱۹۸۰-۱۹۹۳

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و بودجه، دوره ۱، شماره ۱۱ (سال: ۱۳۷۵)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۴

نویسنده:

سعید قاسمیان - سازمان برنامه و بودجه

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش، نقش مهمی در شکوفاساختن استعدادها و خلاقیت‌های بالقوه جمعیت کشور داراست. از این نظر، آموزش و پرورش به منزله عامل اصلی دستیابی کشور به توسعه فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی تلقی می‌گردد. این اهمیت در کشورهای در حال توسعه، از جمله ایران، به مراتب بیش از کشورهای توسعه یافته است. این مطلب از سوی اقتصاددانان مختلف نیز مورد تاکید قرار گرفته است (شولتز، ۱۹۸۹) اما بررسی حاضر، نشان می‌دهد که به لحاظ توزیع امکانات و منابع وضعیت کشورهای در حال توسعه، با وجود افزایش سهم دانش آموزان آنها نسبت به کشورهای توسعه یافته، نامتعادل تر شده است. در این بررسی، می‌بینیم که در کشورهای توسعه یافته، با وجود کاهش سهم دانش آموزان طی دوره ۱۹۸۰-۱۹۹۳، از ۲۷ درصد به ۲۳ درصد، همچنان ۳۴ درصد کارکنان آموزشی و ۸۵ درصد منابع مالی آموزش و پرورش جهان را در سال ۱۹۹۳ به خود اختصاص داده‌اند. از سوی دیگر، در کشورهای در حال توسعه، با افزایش سهم دانش آموزان این کشورها، از ۷۳ درصد در سال ۱۹۸۰ به ۷۷ درصد در سال ۱۹۹۳، منابع مالی آموزش و پرورش این کشورها، از ۱۹ درصد به ۱۵ درصد کاهش یافته است. این واقعیت، نمایانگر وجود بحران در تامین منابع مالی بخش آموزش و پرورش در کشورهای در حال توسعه است. این موضوع، گواه محدودیتهای فزاینده مالی دولتها در تامین منابع مالی آموزش و پرورش و نیز نمایانگر کاهش کیفی آموزش و پرورش می‌باشد. در آینده، روند افزایش سهم اعتبارات بخش آموزش و پرورش، خاصه در کشورهای در حال توسعه، کاستی بیشتری خواهد گرفت. از این رو، مطالعات و بررسیهای علمی در این زمینه، نقش موثری در جلوگیری از این روند خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210117>

